

## **Valtuustoaloite: Kirkonkellojen soittoa koskeva suositus**

Yhteinen kirkkoneuvosto 29.10.2026  
429/00.00.04/2026

Esittelijä Seurakuntayhtymän johtaja Laitila Anu

### **Päätösehdotus**

Yhteinen kirkkoneuvosto päättää esittää yhteiselle kirkkovaltuustolle, että se merkitsee tiedoksi valtuutettu Martina Harms-Aallon tekemän valtuustoaloitteen ja hyväksyy siihen annetun vastauksen.

### **Käsittely**

### **Päätös**

### **Selostus**

#### **Taustaa**

Valtuutettu Martina Harms-Aalto on jättänyt 10.9.2026 valtuustoaloitteen, jossa hän esittää, että Helsingin seurakuntayhtymä suosittelee seurakunnille lyhyttä kirkonkellojen soittoa jokaisena arkipäivänä klo 12 tai muuna yhteisesti sovittuna ajankohtana. Aloitteen mukaan kirkonkellojen nykyistä säännöllisempi soittaminen lisääisi kirkon näkyvyyttä ja kuuluvuutta ihmisten arjessa sekä muistuttaisi kirkon olemassaolosta.

#### **Päätösehdotuksen perustelut**

Kiinteistöosaston antamien tietojen mukaan pääsääntönä kirkonkellojen soitossa on, että kelloja soitetaan normaalien sunnuntaisoittojen (papinkellot, koollekutsusoitto sekä jumalanpalveluksen alku- ja loppusoitot) lisäksi arkisin kello 12 ja ehtookelloina lauantaisin kello 18. Käytännöissä on kuitenkin seurakuntakohtaista vaihtelua, joka perustuu paikallisiin perinteisiin sekä seurakuntien omiin päätöksiin.

Kirkonkellojen soitolla on kirkossa pitkä historiallinen ja hengellinen perinne. Aikaisemmin kelloja on soitettu muun muassa vainajien muistoksi tiettyinä ajankohtina, mutta tämä käytäntö on sittemmin käynyt harvinaisemmaksi. Kirkollisten toimitusten, erityisesti hautaan siunaamisten ja vihkimisten yhteydessä, kirkonkellojen soittoon liittyy edelleen vakiintuneita käytäntöjä.

Tavanomaisten soittojen lisäksi kirkonkelloja voidaan soittaa muun muassa onnettomuustilanteissa, kansallisen surun aikana sekä erilaisten juhlatilaisuuksien yhteydessä. Kirkonkellojen soitosta aiheutuvista vaikutuksista on ajoittain käyty myös julkista keskustelua erityisesti kaupunkialueilla ja muuttuvien elämäntapojen myötä. Vaikka kirkonkellojen soitosta saadaan ajoittain palautetta soittoajankohtiin tai äänenvoimakkuuteen liittyen, kirkonkelloja pidetään yleisesti arvokkaana osana

kirkollista ja kulttuurihistoriallista perintöä ja niiden kuulumista kirkkojen lähialueilla luontevana osana kaupunkiympäristöä.

Nykyistä kirkonkellojen soittotapaa voidaan Helsingissä pitää vakiintuneena. Mahdolliset muutokset kuuluvat seurakuntien omaan harkintaan ja päätöksentekoon. Kirkkoherrainkokouksen valmisteluvaliokunta on osaltaan käsitellyt asiaa ja todennut, ettei asiassa ole tällä hetkellä tarpeen tehdä seurakuntayhtymän tasolla jatkotoimenpiteitä tai antaa yhteistä suositusta, vaan kukin seurakunta voi arvioida käytäntöjään omista lähtökohdistaan.

### **Yhteenveto ja vastaus valtuustoaloitteeseen**

Valtuustoaloite on saatettu Helsingin seurakuntien kirkkoherrojen tietoon. Kirkonkellojen soittoa koskevat käytännöt ja mahdolliset muutokset kuuluvat seurakuntien omaan päätöksentekoon.

### **Vaikutusten ja riskien arviointi**

Asiassa ei ole tarpeen tehdä lapsivaikutusten arviointia.

### **Toimivallan perusteet**

Kirkkolaki 3 luku 1 §

Helsingin seurakuntayhtymän perussääntö 5 §

Hallintosääntö 4 luku 7.1 § kohta 1

### **Vapaamuotoinen käännös ruotsiksi – Fri översättning till svenska**

#### **Beslutsförslag**

Gemensamma kyrkorådet beslutar föreslå för gemensamma kyrkofullmäktige att det antecknar den fullmäktigemotion som ledamoten Martina Harms-Aalto har väckt för kännedom och godkänner svaret på motionen.

#### **Bakgrund**

Ledamoten Martina Harms-Aalto lämnade den 10 september 2026 in en fullmäktigemotion där hon föreslår att Helsingfors samfällighet rekommenderar församlingarna att ringa kyrkklockorna en kort stund varje vardag klockan 12 eller vid någon annan gemensamt överenskommen tidpunkt. Enligt motionen skulle en mer regelbunden ringning av kyrkklockorna öka kyrkans synlighet och hörbarhet i människors vardag samt påminna om kyrkans närvaro.

#### **Motiveringar till beslutsförslaget**

Enligt uppgifter från fastighetsavdelningen är huvudregeln att kyrkklockorna, utöver de ordinarie söndagsringningarna (prästringning, sammanringning samt ringning i början och slutet av mässan), rings vardagar klockan 12 och som aftonklockor på lördagar klockan 18. Det förekommer dock församlingsvisa variationer som grundar sig på lokala traditioner och församlingarnas egna beslut.

Klockringning har en lång historisk och andlig tradition inom kyrkan. Tidigare har kyrkklockor bland annat ringts till minne av avlidna vid särskilda tidpunkter, men denna sed har med tiden blivit mindre vanlig. I samband med kyrkliga förrättningar,

särskilt jordfästningar och vigslar, finns det fortfarande etablerade bruk kring klockringning.

Utöver de ordinarie ringningarna kan kyrkklockorna användas bland annat vid olyckssituationer, under nationell sorg samt i samband med olika högtidliga tillfällen. Klockringningens effekter har också tidvis varit föremål för offentlig diskussion, särskilt i stadsområden och i takt med förändrade levnadsvanor. Även om det från tid till annan kommer respons gällande ringningstidpunkter eller ljudnivåer betraktas kyrkklockorna allmänt som en värdefull del av det kyrkliga och kulturhistoriska arvet, och att de hörs i kyrkornas närområden ses som en naturlig del av stadsmiljön.

Det nuvarande sättet att använda kyrkklockorna kan i Helsingfors betraktas som etablerat. Eventuella förändringar hör till församlingarnas eget övervägande och beslutsfattande. Kyrkoherdekonferensens beredningsutskott har behandlat ärendet och konstaterat att det för närvarande inte finns behov av ytterligare åtgärder eller en gemensam rekommendation på samfällighetsnivå, utan att varje församling själv kan bedöma sina praxis utifrån sina egna förutsättningar.

### **Sammanfattning och svar på fullmäktigemotionen**

Fullmäktigemotionen har delgivits kyrkoherdarna i Helsingfors församlingar. Praxis som gäller kyrkklockringning och eventuella förändringar i dessa hör till församlingarnas eget beslutsfattande.

### **Konsekvens- och riskbedömning**

Det finns inget behov av att göra en bedömning av konsekvenserna för barn i ärendet.

### **Grund för befogenhet**

Kyrkolagen 3 kap. 1 §

Grundstadgan för Helsingfors kyrkliga samfällighet 5 §

Förvaltningsstadgan 4 kap. 7.1 § punkt 1

Lisätiedot

Yhteisen seurakuntatyön johtaja (vs.) Jussi Murtovuori, [jussi.murtovuori@evl.fi](mailto:jussi.murtovuori@evl.fi)

Kirkkoherrainkokouksen teologinen sihteeri Lasse Mäki, [lasse.maki@evl.fi](mailto:lasse.maki@evl.fi)

Jakelu

Martina Harms-Aalto